

Ежеквартальная газета ПТП "Маранафа"

Христианин

Целый год собирались они в церкви и учили немалое число людей, и ученики в Антиохии в первый раз стали называться ХРИСТИАНАМИ. Деяния 11:26

www.gazeta.lol.pl.ua

№ 1 (104) Декабрь 2010 - Февраль 2011

РОЖДЕСТВО – День рождения Христа

Рождество... Радость и предвкушение праздника наполняют сердца, и каждый человек в глубине души ожидает, что в этот день произойдет какое-то чудо. Но вот добрая весть для вас: чудо уже произошло, когда на земле родился Сын Божий.

(Читайте на стр. 2)

Троица или Божий подарок, о котором многие не подозревают

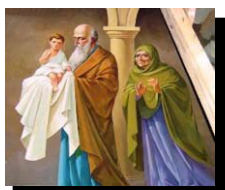
Каждый человек, предвкушая приход очередного праздника, конечно же, ожидает чего-то особенного, неповторимого... Возможно, в этот раз исполнится какое-то сокровенное желание или сбудется заветная мечта. И, несомненно, будут подарки от самых близких людей! Так думает почти каждый накануне самых знаменательных праздников, таких как Рождество или Пасха. Но не менее великим христианским событием является День Пятидесятницы, известный в народе как Троица.

(Продолжение на стр. 7)

**Таинство Крещения
Господнего**

стр. 2

**Стрітєння – зустріч
людини з Богом**

стр. 3

**Какая “начинка” у
блинов на Масленицу?**

стр. 4

**В
Н
О
М
Е
Р
Е**

Вхід Господень в Єрусалим

стр. 4

**Пасха
Тріумфальний день!**

стр. 5

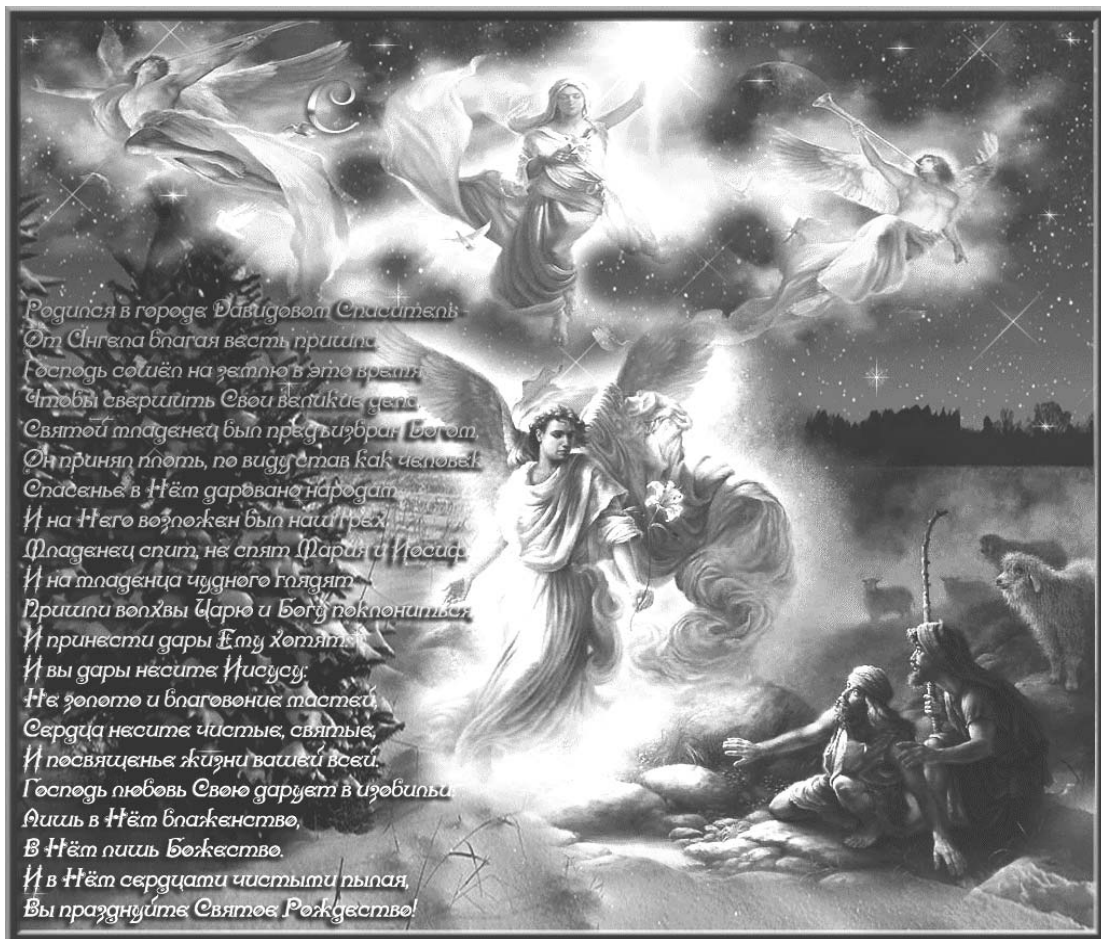

Ходить на гробки или нет?

стр. 6

* Предлагаем вашему вниманию информацию о праздниках отмечаемых в 1-м полугодии. Значение следующих праздников рассмотрим в 3-м квартале.

РОЖДЕСТВО – День рождения Христа!

Отмечая Рождество, мы празднуем День рождения величайшего Первосвященника, Пророка и Царя – Помазанника Божьего, Сына Бога Живого! Иисус Христос – Тот, Кто Своим рождением принес людям истину. Именно Он освободил людей от рабства греха и неправды, спас нас от горя, и в Нем трагедия вечного осуждения обернулась для всех нас победой. Иисус Христос называется Помазанником Божиим, потому, что Ему безмерно были даны все дары Святого Духа, и, таким образом, Ему в высочайшей степени принадлежит знание пророка, святость первосвященника и могущество царя. Мессия (Христос, Помазанник Божий) является Царем Божиим над всеми людьми.

Но, к сожалению, не каждый знает истину о Спасителе. Да к тому же все несчастья происходят в жизни человека от того, что он, будучи грешен по природе, одновременно и творит дела неправды, и стремится к добродетели. И только рождение в человеческой душе Иисуса (рождение свыше) объединяет раздвоенную личность в одно целое. Мы одерживаем над своим противоборствующим "я" такую же победу, какую одержал Иисус над грехом.

Рождество – это не просто всеобщий христианский праздник, но событие, изменившее ход истории всего человечества.

Иисус Христос родился как **Царь**, будучи из рода Давида. Об этом свидетельствует история родословия, с которой начинается Евангелие от Матфея. Воскреснув из мертвых, Он победил царство тьмы и воцарился, как победитель в Царстве Небесном, даруя людям власть над грехом и смертью.

Иисус также родился как **Пророк**. Это событие возвещали еще пророки Ветхого Завета. Он предсказал Свою смерть на кресте и воскресение, разрушение Иерусалима и признаки Своего второго пришествия.

Иисус Христос родился и как **Первосвященник**. История Его родословия пересекается с коленом Левия, о чем говорит и тот факт, что дядей Христа был священник Захария, отец Иоанна Крестителя. Господь Иисус стал Первосвященником и Ходатаем перед Богом за наши грехи.

В наши дни люди обычно не отмечают дни рождения тех, кто умер, но всегда празднуют именины живых.

И Господь Иисус Христос не мертв, Он жив и восседает одесную Бога на Небесах!

Важно в эти дни дарить подарки не только родным и близким, но и Самому выдающемуся Человеку – Иисусу Христу! Но какой подарок мы сможем Ему подарить? Лишь такой, который будет достоин Царя всех царей. Будем же всем сердцем верить в Него как Царя, Пророка и Священника, исполняя Его заповеди, храня свою жизнь в чистоте и святости. Именно такого подарка достоин Сын Божий, Иисус Христос – наш Бог и Спаситель мира!

Оказывается, ни Дед Мороз, ни Санта Клаус к Рождеству никакого отношения не имеют. День рождения Иисуса Христа – Сына Божьего – посвящен только Ему! Но, отмечая День рождения Спасителя мира, ждем ли мы перемен в своей жизни, новых успехов, достижений Божьих целей, ищем ли истинный смысл нашего земного пути?

Рождество – особенный день! Накануне этого праздника каждому стоит подвести итоги уходящего года и спланировать свою жизнь в наступающем. Но главное, в День рождения Иисуса почтите Его как Сына Божьего и позвольте Ему стать вашим личным Спасителем и Господом.

Пусть в этом году Иисус родится в вашем сердце, а вместе с Ним родится Божья любовь, будущность и надежда на вечное благоденствие рядом с Ним на Небесах!

Виктория Скидан, бакалавр теологии

Таинство Крещения Господнего

Крещение Господне – один из важнейших и наиболее древних христианских праздников, который посвящен крещению Иисуса Христа в реке Иордан Иоанном Крестителем.

Это событие описано в Евангелии от Матфея: "Тогда приходит Иисус из Галилеи на Иордан к Иоанну креститься от него. Иоанн же удерживал Его и говорил: мне надобно креститься от Тебя, и Ты ли приходишь ко мне? Но Иисус сказал ему в ответ: оставь теперь, ибо так надлежит нам исполнить всякую правду. Тогда Иоанн допускает Его. И, крестившись, Иисус тотчас вышел из воды, – и се, отверзлись Ему небеса, и увидел Иоанн Духа Божия, Который сходил, как голубь, и ниспускался на Него" (Матфея 3:13-16).

Согласно христианскому вероучению, именно после крещения Иисус начал просвещать людей, озаряя их светом истины.

Само слово "крещение" с еврейского языка означает "погружение", а также "опускать в воду", "обмакивать". В западной церкви это событие получило еще и название "Богоявление". Данное слово произошло из греческого языка, и в оригинале звучит как "Эпифания" или "Теофания". Праздник получил такое название, потому что во время Крещения Иисуса Христа произошло особое явление всех трех лиц Божества. Бог Отец с небес свидетельствовал о крещаемом Сыне и Дух Святой, в виде голубя, сошел на Иисуса, таким образом подтверждая Слово Отца. В церковный календарь праздник Богоявления вошел в середине II века и сначала отмечался вместе с Рождеством Христовым.

В Крещении Христовом человечество приобщилось к Его Божественной благодати. Оно получило в этом таинстве очищение живой водой, приводящее в жизнь вечную. Поэтому принятие таинства Крещения является обязательным условием принадлежности верующих к Телу Христа – Его Церкви. Как в жизни Сына Божьего были три шага (Его рождение, крещение в воде и крещение Духом Святым), такие же шаги обязательны и для верующего: новое рождение, водное крещение и принятие Духа Святого.

Христианское крещение через полное погружение в воду является внешним актом повиновения, послушания, посредством которого верующий исполняет или совершает внутреннюю праведность, принятую по вере в смерть и воскресение Иисуса Христа. Крещению всегда предшествуют покаяние и вера.

Крещение – это не просто обряд, но важный шаг, который требует осознанного твердого решения. А также Библия утверждает, что крещение – это обещание Богу доброй совести: "...подобное сему образу крещение, не плотской нечистоты омытие, но обещание Богу доброй совести, спасает воскресением Иисуса Христа..." (1 Петра 3:21).

Оксана Шевченко,
студентка Института Развития

Христианского Лидерства,
по материалам книги Кевина Дж. Коннера
"Церковь в Новом Завете"

Стрітення – зустріч людини з Богом

Джерела свідчать про те, що свято Стрітення виникло й існувало в Єрусалимській церкві з IV-V століття, як торжество, що завершувало сорокаденний цикл Богоявлення, присвячений спогадом цілої низки євангельських подій. Саме тому того часу воно й не розглядалося як окреме, самостійне свято. Наприкінці V століття в Римі, а в середині VI століття в Константинополі (за часів імператора Юстиніана) Стрітення стає вже самостійним святом.

Стрітення Господне відзначається на сороковий день після Різдва Христового. Саме слово "стрітення" в перекладі з церковно-слов'янської мови означає "зустріч". На свято Стрітення Господня християни згадують той день, коли Божественне Немовля Ісус Христос був принесений до Єрусалимського храму для виконання давніх звичаїв старозаповітного закону Мойсея (див. книгу Левіт 12:1-4). Відповідно до цього закону, на сороковий день після пологів жінка мала прийти до храму для складання ритуальної очищувальної жертви.

Заради складання такої жертви відвідує храм і Мати Спасителя. Вона приносить двоє голубиних пташенят – жертву, яка за законом припустима лише для бідняків. Імовірно, звичай після принесення такої жертви священник приймав дитину з рук матері і, звернувшись до вітваря, високо піднімав маля, ніби вручаючи його Богові. При цьому він виголошував над ним дві молитви: одну – на тему закону про принесення викупу, іншу – з віддякою за народження первістка.

Та особливо прикметним є те, що при вході до храму маленького Христа зустрів благочестивий та праведний старець Симеон (за переказом Церкви, оформленим одним з перекладачів Святого Письма Старого Заповіту на грецьку мову), якому колись було обіцяно Духом Божим, що він не вмере, доки не побачить на власні

очі Рятівника світу, Який має прийти на Землю. Симеон був уже дуже старий і перевершив всі мислимі межі тривалості людського життя; але смерть не приходила до нього, бо за Божою обітницею він мав побачити народженого Христа. І от, настав день, коли цей древній старець прийняв нарешті в Єрусалимському храмі на свої руки маленького Ісуса, промовивши чудові за своєю силою слова. У перекладі українською мовою вони звучать так: *"Нині відпускаєш раба Свого, Владико, за словом Твоїм, із миром, бо побачили очі мої Спасіння Твоє, (тобто принесене нам Тобою – прим.ред.), яке Ти приготував перед всіма народами, Світло на просвітлу поганам і на славу народу Твого Ізраїля!"* (Луки 2:29-32). Тепер, доживши до дня народження Христа, інакше

тобі, щоб відкрились думки сердець багатьох!" (Луки 2:34-35). Старець каже тут про те, що народжений Христос принесе в світ поділ. Відтепер уже не можна буде перебувати в спокійній, "комфортній" байдужості щодо питань віри, байдуже відмовляючись від додержання Істини: з цього дня людство має розділитися на "два табори" за принципом – "за Христа й у Бозі" або "проти Христа й поза Богом". Слова ж про "меч", яким буде простромлене серце Марії, – це пророцтво про ті страждання, що їй ще належить пережити того дня, коли Вона стане свідком мук та смерті власного Сина на хресті.

Тут же в храмі перебувала й жінка, що також досягла глибокої старості, яка мала пророчий дар, – Анна, і разом із праведним Симеоном почала прославляти Господа. Після виконання всіх установлених законом обрядів свята родина повернулася додому – до міста Назарет (див. Луки 2:22-39).

Такими є історія та духовний сенс цього свята. А що ж воно має означати для нас сьогодні? За нашим глибоким переконанням праведний Симеон є яскравим прикладом людини, яка зустрічається з Богом у храмі, тобто, сучасною мовою, в церкві. Проте між Симеоном та сучасними людьми є величезна різниця: він був праведним, а ми всі грішні, а отже, якщо для нього зустріч

із Христом була виконанням Божої обітници, то для нас це єдина можливість одержати пробачення наших гріхів та уникнути вічних пекельних мук. Тож поспішаймо до церкви! Там на нас чекає зустріч із Христом, Який є Тим єдиним, Хто може відкрити для нас шлях до вічного життя з Богом.

Максим Варфоломєєв

кажучи, до зустрічі з Богом, Який зі Своєї любові до людей став справжньою людиною, старець Симеон міг уже спокійно вмерти: "стрітення", нарешті, відбулося.

Вимовляє він також й інші (теж дуже важливі) провісні слова. Звертаючись до Матері Марії, Симеон пророкує про Її Сина: *"Ось призначений Цей багатьом на падіння й устанавлення в Ізраїлі, і на знак сперечання, і меч душі прошиє самій же*

Благовіщення пресвятої Діви Марії

Свято Благовіщення Пресвятої Діви Марії відзначається церквою приблизно з IV століття. Імовірно, спочатку воно виникло у Малій Азії або Константинополі, а потім поширилося по всьому християнському світі. Встановленню свята сприяло відкриття святою рівноапостольною Оленою на початку IV століття святих місць земного життя Рятівника та будівництво храмів на цих місцях, у тому числі базиліки в Назареті, на місці явлення Архангела Гавриїла Діві. Визначення часу святкування залежало від дня Різдва Рятівника – між 25 березня та 25 грудня минає рівно дев'ять місяців, строк для виношування дитини в утробі.

У стародавніх християн це свято мало різні назви: Зачаття Христа, Благовіщення про Христа, Початок відкуплення, Благовіщення Ангела Марії.

Й лише в VII столітті на Сході та на Заході за ним закріпилася назва БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ.

Цього дня християни згадують подію, яка описана в Євангелії від Луки (Луки 1:26-38). Згідно цього уривку Святого Письма до діви на ім'я Марія був посланий Божий ангел сповістити про майбутнє народження Христа від Духа Святого. Як це могло статися, нам, людям, годі зрозуміти. Марія також була здивована й запитала в ангела: *"Як же станеться це, коли мужа не знаю?"* Та проте чоловік не міг би тут зарадити, бо всі чоловіки одержали в спадок Адамову гріховну натуру. Отже, якби Ісус народився від звичайного чоловіка, то Він був би так само грішним, а отже не зміг би взяти на себе наші гріхи, бо мав би спокутувати власні. Тому-то Бог обрав інший шлях. Ангел відповідає

Марії: *"Дух Святий злине на тебе, і Всевишнього сила обгорне тебе, через те то й Святе, що народиться, буде Син Божий!"*

І це не єдине Боже диво, яке ми бачимо в Біблії. Найпершим дивом було саме створення світу, а далі через усе Святе Письмо ми можемо спостерігати найрізноманітніші дива та ознаки Божої сили, милості та святості. Та найбільше диво – це коли в серці грішної, спаплюженої світом людини народжується Ісус, перетворюючи невиразне існування на життя, сповнене сенсу та барв. А найголовніше те, що той, у чиєму серці Він не народиться, не зможе увійти до Царства Небесного, а буде приречений на вічні пекельні муки. Сьогодні роль благовісників, які сповіщають добру новину про те, що Ісус може народитися в кожному серці, належить Його учням. Вже понад 2000 років Христові послідовники закликають приєднуватися до церкви, яка є тілом Христовим. А чи послухатися цього заклик, чи ні – вільний вибір кожної людини.

Максим Варфоломєєв

Яка "натинка" у блинов на Масленицу?

Скажете, що серед серих будней і сплошних стресов може бути краще, ніж окунути в атмосферу радості, смеху, пісень, плясок... в атмосферу свята? Нічого, – можливо, скажете Ви. І я з Вами погоджусь, але лише частково. Оскільки для людини, кожної людини, немаловажну роль грає те, що саме він святкує. Бо участь у тому чи іншому святкуванні ми демонструємо свої переконання: політичні, соціальні, релігійні.

А як Ви вважаєте, дорога читачу, знають чи громадяни нашої з Вами країни, яка традиційно вважається християнською, що саме вони демонструють, святкуючи Масленицу? Думаю, ні. Багато в Україні вважають Масленицу просто старим добрим народним святом: коли пекуть блины, жуть костри, проводять ігри і забави, катання на санях і т.п. Вважають, що це просто "проводы" надвислої зими і, як вчить православна церква, підготовча тиждень перед Великим постом. Таке розуміння цього свята настільки укоренилося в нашій свідомості, що навіть ті, хто щиро вірує в Бога Ісуса Христа, також готуються до Маслениці, яка в останні роки в Україні святкується особливо масово.

Але що ж таке Масленица? Просто розвага чи щось більш серйозне? Відповісти на це питання ми зможемо, якщо вивчимо корені цього популярного нині свята. А знайти їх можна в нашій язическій історії.

У слов'янських племен, населялих територію сучасної України, Масленица була не просто святом, а божеством, до якого вчили і до якого поклонялися. Виживши після суворої зими почитали її як смерть, проявивши милість до неї і не забравши її життя, і вдякали їй за те, що знову змогли побачити весняне сонце. Саме в ці дні жінки починали ритуал оплакування умерлих. Як зазначав відомий історик Сергій

Михайлович Соловйов у своїй книжці "Історія Росії з давніх часів", перший блин за звичаєм віддавався кожному зустрічному на поминах усопших. Спосіб приготування маслених блинов також вказував на сакральне значення цього страви. При їх приготуванні зберігався певний обряд, окремі частини якого зберігалися від сторонніх в суворій таємниці. Очевидно, що Масленица представляла собою ні щось інше, як поминальний ритуал, в якому здійснювалося поклоніння духу смерті. Це поклоніння було змішане з оккультизмом і прийомом ідолажертвенної їжі. А їсти ідолажертвенне означало оновити договір чи союзницькі стосунки з духом, до якого людина поклонялася цією їжею. Подібно до того, як християни, беручи участь в євхаристії чи Вечері Господній, ламали хліб, символізуючий тіло Ісуса Христа, і приймаючи вино – символ Його крові, пролитий на Голгофському хресті, тим самим оновлюють заповіт з Господом, так люди, відзначаючи Масленицу, можливо, неусвідомлено, не розуміючи істинного значення масленичного

дійства, оновлюють заповіт з сатанинським духом. Інші складові свята Маслениці також мають оккультний підтекст. Крім цього, на Масленицу все крутилося навколо розваги, пісень і алкоголю.

Уви, але з поширенням християнства на слов'янських землях поклоніння язическому ідолу не зникло, а змішалось з християнством. І ті, які стали претендувати на почесне звання християнина, продовжували грати з гріхом, беручи участь в ритуалах поклоніння язическому божеству – Маслениці. Вони свідомо забували про Бога, маючи в серці непереборне бажання согрішити, а потім лицемерно ісповідали цей гріх і знову накручували маску християнської доброти. Але гріх завжди веде за собою прокляття: хвороби, руйнування взаємостосунків, передчасну смерть (Второзаконіє 28:16). Більше того, передаючи таке ставлення до істинного Бога і до гріха своїм нащадкам, такі сторонники "істинно народних" традицій обрізають собі і наступне покоління на вічність у муках, так як "ідолослужителі Царства Божого не спадують" (1 Коринтянам 6:9-10).

Поэтому, уважаемый читатель, прежде чем присоединиться к празднующим Масленицу, взвесьте все "за" и "против" и сделайте правильный выбор, последствия которого принесут Вам и Вашей семье благословения, а не проклятие. Пеките вкусные блины, собираясь всей своей семьей и дарите радость друг другу, благодаря за все своего Создателя, Бога, Чей характер, деяния и намерения описаны в Библии. Помните своих умерших родных и близких, но не позволяйте дьяволу склонить Вас к поклонению смерти! Господу Богу Одному поклоняйтесь, и Ему Одному служите в церкви, которую Он создал (Луки 4:8, Матфея 16:18). Лишь тогда среди всех невзгод и тревог Вы сможете иметь в своем сердце настоящую радость и мир от Бога, который превышает всякого человеческого понимания.

Ольга Бергер, бакалавр теологии

Вхід Господень в Єрусалим

Час служіння й життя Ісуса на землі наближався до кінця. З єдиним бажанням виконати волю Свого Небесного Отця і врятувати людство від гріха Ісус прямував до столиці Іудеї. Його поява на Пасху в Єрусалимі була актом високої мужності, тому що первосвященники й фарисеї вже віддали розпорядження про Його затримання, Ісус знав про це. При в'їзді до Єрусалиму Ісуса супроводжував величезний натовп народу. Деякі люди в цьому натовпі були просто глядачами, що прийшли подивитися з цікавості на незвичайного Чоловіка, який не так давно воскресив з мертвих людину по імені Лазар. Але такий інтерес швидко проходить, тому вони через тиждень після підступної зради одного з учнів Ісуса, Іуди Іскаріота, і після суду у Пилата вже вимагали смерті Ісуса. Але багато хто того дня вітав Ісуса як переможця, і саме така атмосфера переважала того дня. Поступаючи перед Ним вітати з пальм, народ кричав Ісусу: "Осанна! Благословенний, Хто йде в ім'я Господнє! Цар Ізраїлю!". Слово "осанна" по-іудейськи означає "врятуй зараз", так що натовп буквально кричав "Боже, врятуй нас". Немає сумніву в тому, що коли народ співав цей псалом, він дивився на Ісуса, як на Помазаника Божого, Месію, Визволителя, Того, який повинен прийти. Вони поза сумнівом бачили в

Ньому також Переможця.

Ім здавалося, що ось-ось затрубить труби і скличуть військо, й іудейський народ отримає свою довгоочікувану перемогу над Римом, провінцією якого у той час була Іудея, і всім світом. Ісус наближався до Єрусалиму під крик натовпу, який зустрічав Його, як Переможця, але цей крик, напевно, заподіював Його вухам біль, тому що вони чекали від Нього того, чого Він не мав наміру їм дати, і бачили в Ньому Того, Ким Він не збирався бути.

У такому положенні Ісусу було явно неможливо тримати мову до натовпу. Його голос не досяг би всієї цієї величезної маси людей, і тому Він зробив те, що всі могли бачити. Він сів на молодого осла. Таким чином Ісус виконав слова пророка Захарії: "Радий вельми, о дочко Сіону, веселись, дочко Єрусалиму! Ось Цар твій до тебе гряде, справедливи й повний спасіння, покійний, і їде на ослі, і на молодім віслюкові, сині ослиці" (Захарія, 9 глава 9 вірш). Цим вчинком Ісус оголосив характер свого приходу. За стародавнім звичаєм на війну цар їхав на коні, але коли він приходив з миром, він завжди сідав на осла. Ісус показав, що Він не воєнничий цар, про якого вони тоді мріяли, але Князь миру. Ніхто не бачив цього тоді, навіть учні Його, які повинні були це знати краще за інших. До них йшов Той, Хто повинен був прийти, а вони шукали того, про кого мріяли і кого бажали, і не впізнали Того, Якого послав до них Бог. Ісус показав, Ким Він був, але ніхто не зрозумів Його. На задньому плані в цьому натовпі стояли іудейські начальники. Вони відчували себе безпорадними і безсилими, нічого, мабуть, не здатними зробити, щоб зупинити це захоплення, яке люди виражали Ісусу. "Весь світ йде за Ним", – говорили вони. Не розуміючи, що вони говорять, вони говорили істину.

Ольга Бергер, бакалавр теології

Пасха. Тріумфальний день!

Перемога перемог!

Поглинута смерть перемогою! (1-е до коринтян 15:54)

Великдень... Один з найвеличніших днів за всю історію людства - день світлого воскресіння Христового! Цього дня відбулася перемога над усіма перемогами. Тріумф над смертю, над гріхом та хворобами. Це день здійснення чуда, коли власною смертю Христос подолав смерть!

У Старому Заповіті прообразом Ісуса та Його смерті було принесення в жертву пасхального ягняти. Його смерть свідчила про милість Божу. Ісус Христос став Божим ягнем. Він здійснив волю Небесного Отця, був розіп'ятий на хресті Голгофи за гріхи людства. Ісус Своєю кров'ю очищає наші серця, даруючи прощення й життя вічне тим, хто вірує в Нього та виконує Його заповіді.

Народження Христа так сильно вплинуло на світогляд людей тих часів, що згодом дало відлік нового часу - нашу еру. Також смерть Ісуса Христа не випадково співпала із святкуванням Пасхи в Іудеї. Господь здійснив те, що запланував ще до створення світу. Свято Христового воскресіння можна назвати свого роду кульмінацією Божого плану спасіння людства від гріха та смерті.

Події до народження Христа.

З часів Мойсея Пасха святкувалася єврейським народом як велична подія, яку Господь здійснив у їхньому житті, звільнивши народ з єгипетського полону. Воля Божа полягала в тому, аби з роду в рід передавалась історія цього чудесного звільнення. Минали століття - ізраїльський народ то відступав від Бога, то знову до нього наближався. Свято ж Пасхи було свідченням їхнього повернення до Господа.

Старозавітна Пасха була святом, яке нагадувало про ніч, в яку іудеї були виведені Богом з єгипетського полону. Перед цією найважливішою для єврейського народу подією Бог посилав на Єгипет різноманітні кари, і після кожної такої кари фараон обіцяв відпустити іудейський народ, але потім він відмовлявся від даного їм слова. Остання жаклива кара, що обрушилася на Єгипет, яка і примусила єгиптян відпустити нарешті Богом

вибраний народ, полягала в тому, що ангел смерті йшов по Єгипту і вбивав всіх первістків - кожного першого сина в сім'ї. Аби не постраждали й самі євреї, Бог через пророка Мойсея наказав зарізати ягня і помазати його кров'ю обидва косяки і шабину дверей свого дому, тоді ангел-згубник, побачивши цей знак, проходив повз (стародавньоєврейською - песах) двері цього дому, не завдаючи шкоди його мешканцям (Вихід 12:21-23).

У той рік, коли воскрес Ісус з мертвих, іудеї, як це було прийнято за законом Мойсея, напередодні Пасхи у четвер вранці готували бездріжджові хліби й пасхального агня. У четвер після обіду євреї приводили ягня в Храм і, заколовши там, приносили його в жертву Богу. Пасхальний агнець був, перш за все, символом безпеки.

дотримуються посту. Такі люди й гадки не мають, що таке піст.

Ісус прийшов, щоб примирити людей з Отцем Небесним.

Для всього людства великим визволителем став Ісус Христос. Він прийшов, як справжній жертвний Агнець, щоб позбавити людей від страхів, які переслідували їх, і від гріхів, які тримали їх у своєму полоні. За наші гріхи Христос приніс жертву, і саме Його жертва звільнила нас з-під влади гріха, як Бог звільнив іудеїв з Єгипту. Він прийшов, щоб дати людям безпеку на землі й безпеку на небі, безпеку в часі й безпеку у вічності.

Ісус Христос, Син живого Бога, прийшов на цю землю, щоб примирити кожну людину з Отцем Небесним. Завдяки тому, що Ісус помер за нас, ми сьогодні можемо мати мир з Богом, свободу від всякого роду гріха, надію на вічне життя. Через покавання й віру в Ісуса Христа як Господа свого і Спасителя ми можемо прийняти цей дар Божої любові. У Біблії сказано: "Тому що Бог так полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, аби кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав вічне життя" (Івана 3:16).
І в ці дні ми особливо дякуємо нашому Господу Ісусу Христу за все, що Він по великій Своїй милості й любові зробив для нас.

Обряд, традиція чи щось більш важливе?

Для кожного справжнього християнина Пасха не повинна бути просто обрядом чи традицією, до того ж змішаною з язичництвом. Бог не буде благословляти кошики, наповнені різними пасхальними стравами разом зі спиртними напоями. Не заради цього Христос терпів муки! Адже Він у першу чергу хоче освятити наші душі, вселити в серця людей надію, радість та дарувати впевненість у спасінні! Господь також не буде благоволяти до тих, хто механічно, або, як кажуть, "задня годиться", утримуючись від деяких страв і не перебуваючи в молитві, вважають, що вони

Відношення нашого серця.

У ці передпасхальні дні слід перш за все особливо пильнувати своє серце, тримати його у чистоті та наповненім особливою вдячністю Христу. Він достойний усієї похвали, слави й честі! Адже по великій Своїй милості та любові Ісус здійснив подвиг на хресті для кожного з нас! Він прийшов, "...щоб смертю знищити того, хто має владу смерті, себто диявола..." (До євреїв 2:14). А найголовніше те, що Ісус не залишився серед мертвих. Він воскрес і дав людям надію на вічне життя!

Ольга Бергер, бакалавр теології і Оксана Шевченко, студентка Інституту Розвитку Християнського Лідерства

ХОДИТЬ НА ГРОВКИ ИЛИ НЕТ?

Есть еще одна языческая традиция, прижившаяся в современном цивилизованном обществе: ровно через неделю после Пасхи народ Украины в своем большинстве отправляется на кладбище. Традиция отмечать этот день известна нам как "гробки". Как и Масленица, она пришла из глубины веков, из языческого прошлого. Из старославянских летописей можно узнать, что "гробки", называемые также "Проводами", "Красной горкой" и "Радоницей", были известны еще задолго до распространения учения Христа на славянских землях и до появления первых христианских общин. Так же, как и Масленица, этот день был связан с поклонением смерти и умершим. Считалось, что именно в этот день душа умершего встречалась с оставшимися в живых родственниками. На могиле покойного собиралось все семейство, люди приносили с собой жертву: еду и выпивку, чтобы совершить с мертвецом, находящимся в этой могиле, трапезу. Среди принесенной снеди были окрашенные в красный цвет яйца, которые закапывали в могилы, чтобы таким образом "накормить" усопшего. Ежегодное закапывание в могилы крашенных яиц и дало одно из названий этому дню – Красная горка.

Кроме этого, покойнику также оставляли порцию еды, выпивки, разговаривая с ним, как с живым.

Христианство же никогда не учило поклонению мертвым. Библия – книга, в которой записано откровение Бога людям, – дает четкое учение о состоянии человеческой души после смерти. Так, в Библии говорится о том, что душа вечна, а тело бrenно, и после

смерти человека его душа должна будет предстать на суд Божий (Евреям 9:27). Сам Бог Иисус Христос в притче о богаче и Лазаре, рассказанной Своим последователям, учит, что душа после смерти попадает в рай или в ад – третьего не дано!

И нет никакого "апелляционного суда", который был бы выше Божьего; Его решения не отменить, и живущие на земле уже не "вымолят" и не "перетянут" усопшего из пекла в рай. Поэтому человеку так важно при жизни откликнуться на призыв Божий, покаяться перед Ним в своеволии, признать Иисуса Христа своим Господом и Спасителем и начать следовать Его заповедям. Только таким образом можно получить прощение грехов и надежду на спасение души. А став частью поместной церкви, человек сможет научиться применять Божьи принципы на практике в обыденной жизни.

Кроме этого, Господь Бог строго-настрого запрещает живым искать общения с мертвыми,

говорить с ними, спрашивать советов, изливать душу, узнавать у них будущее. Так, в Библии написано: *"Не должен находиться у тебя проводящий сына своего или дочь свою чрез огонь, прорицатель, гадатель, ворожея, чародей, обаятель, вызывающий духов, волшебник и вопрошающий мертвых; ибо мерзок пред Господом всякий, делающий это, и за сии-то мерзости Господь Бог твой изгоняет их (языческие народы – прим. ред.) от лица твоего; будь непорочен пред Господом Богом твоим"* (Второзаконие 18:10-13).

Если Вы хотите почтить память умерших, посетить могилку, украсить ее, посадить деревце, никто Вас не осудит за это желание. Но сделайте это не в воскресенье, которое предназначено для почтения Бога. Не позволяйте языческой традиции обманывать Вас и не подвергайте свою душу опасности. Сохраняйте здравомыслие! Если в Вашем сердце горечь, боль, безысходность, то не говорите с мертвыми – они вам помочь все равно не смогут! Лучше доверьте свои чувства Господу – Единственному, Кто может дать утешение, милость и благовременную помощь. Как написал апостол Павел в своем Послании Филиппийцам, в 4 главе, 6 и 7 стихах: *"Не заботьтесь ни о чем, но всегда в молитве и прощении с благодарением открывайте свои желания пред Богом, и мир Божий, который превышает всякого ума, соблюдет сердца ваши и помышления ваши во Христе Иисусе"*.

Ольга Бергер, бакалавр теологии

Вознесение Господне является замечательным событием в земном служении нашего Господа Иисуса Христа. О нем подробно рассказал евангелист Лука в своем Евангелии и в Книге Деяний (Луки 24:50-53, Деяния 1:9-12).

Иисус Христос добровольно отказался от Своего Божественного статуса и пришел на землю как человек, чтобы послушанием воле Отца Небесного победить Своею смертью и воскресением дьявола и искупить человечество из рабства греха. Через 40 дней после Своего воскресения Иисус Христос вознесся на небо. Но перед вознесением Он собрал Своих учеников на горе Елеонской (Масличной) и дал им поручение свидетельствовать о Нем "до края земли", после чего у них на глазах Иисус был взят в облаке на небо. Таким образом, вознесение Иисуса явилось вознаграждением за совершенное Им примирение и свидетельствует о полноте Его победы. За подвиг Иисуса ради человечества Бог Отец

Вознесение

"Мы имеем такого Первосвященника, Который воссел одесную престола величия на небесах"
(Евреям 8:1)

превознес Его и дал Ему имя "выше всякого имени", воцарил на троне власти и увенчал славой и честью. Когда Иисус взшел к Богу Отцу, Он послал Свой Дух на землю и дал Свои дары, которые помогают ученикам Иисуса служить Ему по воле Божьей.

Теперь Иисус находится по правую руку от Бога Отца, готовит место в Небесном Иерусалиме для Своих последователей и ходатайствует за нас перед Отцом Небесным. Кроме того, Он готовит Свое возвращение. В день вознесения Господа два ангела сообщили ученикам Иисуса обетование о Его Втором пришествии. А история человечества доказывает, что все сказанное Богом обязательно исполняется. Поэтому, празднуя День Вознесения Господа, давайте не будем забывать о том, что Иисус вернется! И чтобы нам не было стыдно и горестно предстать перед Ним в день Его возвращения, давайте уже сейчас проводить святую и благочестивую жизнь в собрании верующих в Иисуса – в церкви, молясь и изучая Его написанное Слово – Библию.

Бергер Ольга, бакалавр теологии

Троица или Божий подарок, о котором многие не подозревают

(продолжение, начало на стр. 1)

Наиболее приятным в этот день является то, что Сам Бог для Своего горячо любимого творения приготовил подарок, о котором многие даже и не подозревают... Но перед тем, как рассказать вам, дорогой читатель, о том даре, который Господь со всей любовью приготовил для вас, хочу все-таки вернуться к самому событию, в память о котором уже многие века отмечается этот праздник.

Если вернуться на 2000 лет назад в древний Иерусалим...

...вполне возможно, что вы, дорогой читатель, стали бы очевидцем событий, описанных во второй главе книги Деяний Святых Апостолов. И наверняка, первая, вдохновленная Духом Святым, проповедь апостола Петра стала бы для вас стартом новой жизни.

Как обещал Своим ученикам – будущим Апостолам – наш Спаситель Христос после Своего воскресения, так и случилось: на десятый день после Его славного вознесения на небеса произошло событие, повернувшее историю человечества вспять: *"При наступлении дня Пятидесятницы все они (ученики – прим. автора) были единодушно вместе. И внезапно сделался шум с неба, как бы от несущегося сильного ветра, и наполнил весь дом, где они находились. И явились им разделяющиеся языки, как бы огненные, и почили по одному на каждом из них. И исполнились все Духа Святого, и начали говорить на иных языках, как Дух давал им провещевать"* (Деяния 2:1-4). С тех пор на земле началась новая эра – эпоха Нового Завета. Эра Духа Святого!

Кто Такой Дух Святой?

Иисус неоднократно говорил Своим ученикам о том, что, воскреснув из мертвых и уйдя на небеса к Отцу, Он не оставит нас сиротами. Господь обещал упрости Отца, чтобы Он дал нам Духа Святого, Который, пребывая с нами, будет утешать нас, наставлять и учить Божьим принципам через Слово Божье. Он будет помогать нам познавать истину и применять ее в жизни, становиться такими людьми, которые угождают Господу во всем (Иоанна 14:16-18, 26; 15:26-27; 16:7-15).

Бог триедин: Отец, Сын и Дух Святой. Это означает, что Святой Дух не какая-то абстрактная сила, а Божественная Личность, имеющая характеристики Бога. Он Вечный, Вездесущий, Суверенный, Всезнающий и Всемогуший. Он – Тот, Кто сотворил небо и землю, воскресил Иисуса из мертвых, и наконец, имеет силу дать духовное перерождение человеку, который искренне покается в своих грехах и признал Иисуса Христа своим Господом и Спасителем. Именно Дух Святой возрождает дух человека для новой жизни, чтобы ему войти в Царство Небесное (Иоанна 3:3,5). Кроме того, уже около 2000 лет Святой Дух обличает человечество в наибольшем грехе – неверии в Иисуса, Сына Божьего. Также открывает истину о Его победе

на Голгофе, когда Спаситель примирил весь мир с Творцом, взяв все вообразимые грехи человечества на Себя. Еще Дух Святой предупреждает людей о том, что князь этого мира – дьявол – осужден, и все, кто не покается, разделят его участь в озере, горящем огнем и серой.

А где же подарок...?

Вспомним, что произошло с учениками Иисуса, когда на них сошел Дух Святой. После этого события их жизнь кардинально изменилась, поменялись приоритеты и ценности, но кое-что осталось... Это было нечто необычное, но невероятно важное и могущественное. То, чего они не имели до этой встречи с Богом-Духом Святым... Его подарок! Давая последние наставления ученикам перед Своим уходом на небо, Иисус сказал: *"...но вы примете силу, когда сойдет на вас Дух Святой; и будете Мне свидетелями в Иерусалиме и во всей Иудее и Самарии и даже до края земли"* (Деяния 1:8). Именно сила Божья, помогающая верующим преодолевать всякий страх и грех, и знамение говорения иными языками (Деяния 2:4) были тем драгоценным подарком, который Господь всегда готов с радостью преподнести каждому, кто этого ищет. Бог всегда знает, в чем Его дети – верующие в Иисуса Христа – нуждаются. Дар Духа Святого, может принять любой человек, который покается в своих грехах и принял Христа, – это источник Божьей благодати внутри нас.

Что с этим даром делать?

Когда мы дарим кому-то подарок, то главная цель, которую мы преследуем, это то, чтобы он был ценен человеку, которого мы хотим почтить. Также и Бог, даря Духа Святого, приготовил нам то, что будет самым дорогим и необходимым для жизни на этой земле.

Прежде всего, сверхъестественная Божья сила и дар говорения иными языками, данные Духом Святым, – это то, что еще во времена

первоапостольской церкви отличало верующего человека, рожденного свыше, от того, кто не знал Бога. Это также касается церкви и в наши дни: ведь эти духовные проявления в жизни сегодняшних христиан – прямое доказательство того, что Бог принимает нашу веру в Иисуса Христа и дарует прощение грехов.

Иные же языки – это необъяснимое с точки зрения человеческой логики и законов существования материального мира Божественное явление, которое, кстати, как и Самого Бога, можно принять лишь верой. (Да и не нужно в этом случае следовать упрямому принципу: "отрицаю все, что не могу объяснить", ведь далеко не все вещи в окружающем нас осязаемом мире, нам под силу понять. Что уж говорить о вопросах духовного мира, недоступного не то что человеческому глазу, но существующего в другом измерении, вне нашего понимания). Бог дарит Свой подарок, а выбор за нами: хочешь бери, а хочешь не бери! Если же ты взял – радуйся и пользуйся этим даром во благо себе и ближним. Но главное, важно помнить: молитва на языках –

особенный способ общения с Господом, о чем убедительно писал Апостол Павел римской церкви (Римлянам 8:26-27).

Дар Духа Святого также является внутренним неоспоримым свидетельством для христиан. И без него никто не может назвать себя дитем Божьим, рожденным свыше, и наследником Его обетований (Римлянам 8:9, 14-17). Не менее важен и тот факт, что без действия Духа Святого жизнь христианина становится подобной тем, кто Бога и вовсе не знает. Ведь если верующий не имеет силы и помощи свыше, то продолжает грешить и подвержен различным пагубным зависимостям. Притом, и само христианство без Духа Святого и Его преображающего действия, становится безжизненным и недееспособным, напротив, исполненным только лишь мертвых традиций и обрядов!

К счастью, христианство и сегодня привлекает к себе миллионы людей, по-настоящему чтущих Бога и жаждущих исполниться Духом Святым. И Пятидесятница – это день, когда мы можем поклониться Творцу за все Его прекрасные дары, данные нам, – как духовные, так и материальные. И даже все дышащее в этот день славит своего Создателя. А многие невежды, называя этот день "зелена неделя", почитают "матушку-природу", не зная, что она сама на многоликом языке птиц, растений и животных возносит хвалу Духу Божьему, воспевая Его обновляющую силу. Ведь всюду, куда приходит Святой Дух, происходит основательное преображение и возрождение. Поэтому желаем вам пережить личную встречу с Духом Святым, и пусть Его величайшие дары будут щедро излиты в вашу жизнь.

Маргарита Андрущенко,
студентка Института
Развития Христианского Лидерства

Молитва покаяния

Дорогой друг!

Если сейчас в твоей жизни ощущение пустоты и безысходности, ты находишься в круговороте проблем и не видишь смысла жизни, то ты должен знать, что это все оттого, что ты живешь в греховном мире, где правят законы царства тьмы и проклятия.

Библия говорит, что все согрешили и нет праведного ни одного. Каждый из нас рождается, имея греховную природу. Из-за своего грехопадения первые люди оставили "в наследство" всем последующим поколениям болезни, несчастья, разрушенные взаимоотношения и смерть. Отныне мы рождаемся не православными, не протестантами, не католиками, не мусульманами или атеистами, а грешниками. В процессе жизни эта наша греховная природа проявляет себя в нарушении Божьего закона, тех заповедей, которые написаны в сердце каждого человека. Но есть путь для примирения грешника со святым Богом — Иисус Христос. *"Ибо един Бог, един и посредник между Богом и человеками, человек Христос Иисус, предавший Себя для искупления всех. Таково было в свое время свидетельство"* (1 послание Тимофею 2:5-6).

По извечному Божьему плану спасения, Иисус взял на Себя все наши грехи, добровольно пошел на крест, умер и воскрес для нашего оправдания. Теперь каждый сможет перейти из царства тьмы в царство Сына Божьего, если только признает себя грешником, согласится с определением Бога, что за грехи он достоин одного — наказания и смерти вечной, и при этом откликнется на призыв Божий начать жизнь заново, но уже в соответствии с Его замыслом. На территории царства Иисуса Христа правят Божьи законы, отличные от "мирских" — благие, святые и совершенные, ведущие человека к спасению и благословенной жизни.

Если ты согласен с этим и считаешь себя грешником, если хочешь изменить с Божьей помощью свою жизнь и обрести спасение, тогда тебе необходимо произнести вслух молитву покаяния, ибо "сердцем веруют к праведности, а устами исповедуют к спасению" (Послание Римлянам 10:10).

Отец Небесный! Я прихожу к Тебе во имя Иисуса Христа и признаю себя грешником. Господи, прости за жизнь, прожитую без Тебя, за грехи, которые я совершил. Я отрекаюсь от них во имя Иисуса.

Иисус, я верю, что Ты родился на этой земле и умер на кресте за меня, взяв на Себя все мои грехи. Я принимаю Тебя в сердце как Господа и Спасителя. Во имя Иисуса Христа я отрекаюсь от дьявола и всего оккультного, что было в моей жизни. Разрушь всякое проклятие в моей жизни, Господь. Я доверяю свою жизнь Тебе.

Я хочу научиться любить Тебя, Господи, и жить по Твоим заповедям. Наполни меня Духом Святым, благослови меня и да исполнится воля Твоя в моей жизни. Аминь.

Молитва покаяния является лишь первым шагом на увлекательном, интересном, но нелегком пути к вечной жизни в благословении Господнем. Пройти его тебе поможет церковь — территория Царства Возлюбленного Сына Божьего. Только в церкви ты будешь укрепляться в вере, возрастать духовно, глубже познавать Бога и общаться с другими верующими людьми, которые помогут тебе не поколебаться в твоей вере. Поэтому, дорогой друг, мы с радостью будем ждать тебя на наших богослужениях. Не медли, ведь наша жизнь так скоротечна и мы не знаем, что ожидает нас завтра.

"Итак, оставляя времена неведения, Бог ныне повелевает людям всем повсюду покаяться, ибо Он назначил день, в который будет праведно судить вселенную, посредством предопределенного Им Мужа, подав удостоверение всем, воскресив Его из мертвых" (Деяния святых апостолов 17:30-31).

ЧИТАЙТЕ В СЛЕДУЮЩЕМ НОМЕРЕ:

- Все болезни от... грехов
- История Церкви на Украине. Правление Святослава Игоревича и Владимира Великого
- Феномен НЛО
- Уроки Второй мировой войны
- Влияние протестантизма на науку
- Актуальна ли верность сегодня?
- Игральный бизнес как источник социальных проблем и падения морали
- "Казнить нельзя, помиловать" — А где ты поставишь свою запятую?

Вы можете приобрести в книжном киоске ПТП "Маранафа" церкви "Свет жизни" множество замечательной христианской литературы.

Наш адрес: ул. Маршала Бирюзова, 63,
контактные телефоны: 063-804-38-46, 095-804-38-39

Церква "Світло життя"

Запрошуємо на богослужіння

щонеділі о 10.00 та о 13.00

щосередини о 18.00

Адреса храму церкви: вул. М.Бірюзова, 63

Вийди з темряви та живи у світлі!

www.lol.poltava.ua

Газета «Христианин»
Учредитель ПТП «Маранафа»
Св. ПЛ № 603 от 03.10.2003 г.
Адрес редакции: 36007, г. Полтава, а/я 1838
e-mail: media@lol.poltava.ua
Сайт газеты: www.gazeta.lol.pl.ua
тел. (0532) 53-09-02, (0532) 67-81-01

Редактор - Сергей Охрименко
Верстка - Ольга Бергер, Сергей Охрименко
Над номером работали:
Маргарита Андрущенко, Дмитрий Купчя, Оксана Шевченко, Алена Варфоломеева.
Печать: ЧП Мирон Ю.В. тираж 7 000

Ответственность за достоверность информации несут авторы публикаций. Опубликованные материалы не всегда отражают точку зрения редакции.
Редакция оставляет за собой право редактировать материалы.

Газета «Христианин» издается на русском и украинском языках в связи с распространением в странах СНГ.
Для Вас это бесплатное издание, и мы будем очень признательны за Ваши предложения, отзывы, яркие свидетельства Божьей славы и милости в Вашей жизни, а также другие материалы. Вопросы и пожелания присылайте на адрес редакции.